

Előfizetési árak:

Egész évre frt 10.—
Félévre „ 5.—
Negyedévre „ 2.50
Egy hóra „ 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
Vasárnap kivétellel.

DEBRECZENI ELLENŐR

Szerkesztőség

és

Kiadóhivatal:

Főplaccz, a városháza szobn.

Hirdetések a legmértékeltetebb árszámítás mellett.

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Apponyi.

Debreczen, aug. 19.

Ünnepeljük Apponyit! Őszintén, tiszta szívből! Ünnepeljük annál lelkesebben, mert fájdalom! mi ennek a fényes tehetségnek, a köztünk fennálló politikai pártkülömbőség miatt, csak ritkán örülhetünk isten igazában. Tehetjük ezt csak olyankor, mikor közös téren találkozunk.

Ilyen közös tér a brüsszeli interparlamentáris konferencia, melyen Apponyi, Jókai Mórral együtt, oly fényesen képviselte a magyar ügyet, hogy dicsőséget és diadalt szerzett vele hazájának. Nagy érdemül rójuk fel Apponyinak, hogy nem hallgatott azon párthiveinek kicsinyes bizgatásaira, a kik azt hangoztatták előtte, hogy ne menjen Brüsszelbe: ne tegyen a *kormány*nak ezzel szolgálatot. Apponyi nem hallgatott rájuk. Jobban szerette ezuttal hazáját, mint a hogy gyűlölte politikai ellenfeleit. Belátta, hogy nem a magyar kormánynak tesz vele gráciát, hanem Magyarországnak szerez dicsőséget, ha tehetségének fényével, egyéniségének nimbuszával kiáll a nemzetközi parlament porondjára, lebilincseli, megnyeri a jelenlevőket és legyőri ellenfelét, mely ezuttal a magyar állameszmének is ellensége. Jókai Mór, a nagy poéta, költőies lángelméjét vitte ki és hódította meg vele mindjárt az első napon a művelt nemzetek képviselőit. Apponyi, a nagy szónok, nemcsak szava ellenállhatatlan varázsaival, de szellemének és föllépésének egész előkelőségével — azzal a valamivel, a mit „európaiság“-nak neveznek — keltett leirhatatlan hatást. Valóban a magyar nemzet büszke lehet rá, hogy ily két embert küldhetett ki az európai népek szellemi küzdterére!

Ürömeppként csak az a szomorú tudat vegyülhet az Apponyit ünneplő ország örömpoharába, hogy ezt a nagy tehetséget, ezt a pártját ritkító magyar embert oly ritkán üdvözölhetjük, ily melegen, ily lelkesen, mint azt ez alkalommal tehetjük. Sajnáljuk — ezuttal jobban, mint valaha — hogy Apponyi géniusza annyira tévelygett, annyiszor letért a helyes, az egyenes útról, mely állandó bizalmat és ragaszkodást szerzett volna neki minden igaz hazafi részéről.

Apponyi a szabadelvü haladás előharcosaival való küzdelemben nagyot tévedett és sokat ártott magának. Közül jutott benne egészen a „néppárt“ reakcionárius, nemzetellenes pozíciójához, melytől az ország tulnyomó nagy többsége az utálat egy nemével fordult el mindjárt keletkezése első napjaiban. Most Apponyi kiment Brüsszelbe,

hogy megvédje az egységes magyar állam eszméjét az ellene áskálódókkal szemben. És megvédte fényesen, dicsőséggel. Urechia úgy ült ottan a maga törpeségében, miként a hazaáruló oláh aspirációk manói bujtogatnak a *magyar alkotmány* nemtője ellen: szánalmasan, nyomorúságosan.

Vajha Apponyi is belátta volna, hogy a kik a *szabadelvűség* ellen vannak, ép úgy nem járnak jó uton, mint a kik az *egységes magyar államot* támadják, ócsárolják! Hisz' ez államot csak a *liberalizmus* tette, teszi és teheti nagygyá. tiszteltté.

— **Bánffy a nemzetiségi kongresszusról.** Báró Bánffy miniszterelnököt egy bécsi újságíró meginterwiewolta a pesti nemzetiségi kongresszusra vonatkozólag, mire Bánffy következőket mondotta: A kongresszus jogosulatlanul beszél a nemzetiségek nevében, mert azok jelentékeny része ellenük volt. A nemzetiségek népiszkoláiban saját nyelvük használata a legnagyobb concessió. Bánffy egyéb concessióra nem hajlandó, mert lehetetlenség. A concessió célja főképp a foederalis politika előmozdítása, pedig őket ebben magyar államférfi soha sem fogja támogatni. Sőt a monarchia összes tényezőinek kötelességük a hasonló törekvésekkel is — melyek a dualismust veszélyeztetik — szembeszállani. — A kiegyezés fejlesztése a nemzetiségi pártiak semmit mondó paradoxona. — A hadsereget érinteni, megrendíteni nem szabad, még kevésbé a nemzetiségeknek engedékenységkel Magyarország integritását, azzal együtt a dualizmus szilárdságát veszélyeztetni. A hírlapíró szerint Bánffy e nyilatkozatokat mély meggyőződéssel mondta. — A hírlapíró még megkérde, hogy a kongresszus előidézhet-e külön intézkedéseket? Bánffy azt válaszolá: semmit; még provokálást sem. Mi történik a végrehajtó bizottsággal — kérdé végül a tudósító: Fölöszteljük, — mondá Bánffy — mint törvénytelen, mint annak idején a román bizottságot.

— **A prot. püspöki konferencia munkálata.** A protestáns püspökök miskolci értekezletéről e hó elején legbadarabb és szokszor a legrosszabb indultu híreket bocsátották napvilágra egyes fővárosi lapok. Míg végre ezek debreczeni levelezői az értekezletből kibocsátott javaslat szövegének ösmertetésével igazi világitásba tüntették fel a püspökök értekezletének eredményét. A Debreczeni Ellenőr már szombaton közölte a javaslatot, a fővárosi lapok pedig tegnap hozták ugyanazt, mely fényes demonstrációja a magyar protestáns hazaszeretetének, őszinte liberalizmusának és az evangéliumi szellemének. A sárospataki „Óráló“, a nagyérdékű javaslat historikumáról legújabb számában ezeket mondja el:

„A reformátusok tavalyi konventje u. n. liturgikai bizottságot küldött ki, mely a püspökökből és még rájuk kívül minden egyházkerület egy-egy emberéből állott. E bizottságnak volt a feladata oly javaslatot terjeszteni a konvent elé, melyben az új helyzetnek megfelelő liturgikus teendők lesznek megszabva. Azonban az új állami törvények hamarabb lép életbe, mint a konvent összeül s ezért előleges intézkedésekre volt szükség.

Igy történt, hogy a prot. püspökök Baldácsy-összejövetele alkalmából, midőn a közös birtokot tevő Baldácsy alap felülvizsgálására összegyűltek, egyszersmind ez irányban is tartottak bizalmas közös tanácskozást, a melyre előadónak és jegyzőül a püspökökön kívül Mitrovics Gyulát is felhívták. Itt a munkálban érvényesítendő elveket megállapították s a megbeszélte elvek szerint készített munkát megszerkesztésével Mitrovicsot bízták meg, július 22. Zelenka és Kun püspökök jelenlétében Mitrovics felolvasta dolgozatát s azt azok elfogadták s kinyomtatván, püspöktársaiknak szétküldték tanulmányozás végett. Augusztus 6-án ismét Miskolczon gyűltek össze értekezletre, a melyen Szász Károly és Domokos, Pap Gábor és Ferencz József en kívül mindenki ott volt a püspöki karból, de levélben ők is kifejezték hozzájárulásukat. A püspökökön kívül még az előadó Mitrovics is részt vett a tanácskozásokban. Itt végleg megállapították azt a szöveget, melyet szombaton bőven ismertettünk. Ezt megküldik a papoknak, hogy míg a konvent elfogadná, addig is legyen egy egységes szabályzat, melyet követelmények kell. Hogy pedig a protestánsizmus szelleméből következő alkotmányosság követelményének is elég legyen téve, e tervezet előbb a kiküldött konventi bizottságoknak nyújtják be s ezek terjesztik végleges elfogadás és törvényes rendelkezés végett s ágostai részről a nagy egyetemes gyűlés elé.“

— **Belföldi hírek.** — (Az egyházpolitikai akció befejezése.) Szeptemberben a kormány be fogja nyújtani a zsidó vallás recepciójáról és a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslatokat, továbbá az áttérésekről szóló részt is, mely a bizottsági javaslattal kerül a ház elé. — (Szatmárnémeti polgármestere.) Böszörményi Károly, Szatmárnémeti városának polgármestere, beadta nyugdíjaztatása iránti kérvényét. Utódjául Hermann Mihály tiszti főügyészt emlegetik. — (Nemzetiségek memoranpuma.) A nagyszabeni „Triunna“ kijelenti, hogy alaptalan a „Neue Freie Presse“ ama hite, hogy a nemzetiségek memoranpumát Ó Felségének Erdélyben tartózkodása alkalmával fogják átnyújtani. — (A Martinovics-ünnep.) A Szent-István napján tartandó Martinovics-ünnep bizottsága az ünnepélyre minden intézkedést megtett. A főkapitányság pedig az ünnep betiltására vonatkozó végzés fölbizását már felterjesztette a belügyminiszterhez. A bizottság szét küldte az ünnepélyre a polgárság felbívását tartalmazó kiáltványt sok ezer példányban, a vidék minden városába.

— **Külföldi hírek.** (A trónörökös betegsége.) Bozenből táviratozzák, hogy estei Ferencz Ferdinánd főherceg betegsége úgy látszik, rosszabbra fordult, mert Schrötter bécsi tanárt sürgősen Bozenbe hívták. — Schrötter Bozenből Ischlba utazott, hogy a királynak jelentést tegyen. — (Az angol hadsereg főparancsnoka.) A „Daily Telegraph“ közli Wolseley lordnak, az angol hadsereg főparancsnokává leendő kinevezését. Ezt az állást azelőtt Cambridge herceg töltötte be. — Az új főparancsnok hatásköre azonban korlátoltabb, mint az elődév volt. (Urechia szenátor) azt sürgönyözte a bukaresti lapoknak, hogy az interparlamentáris értekezlet csak azért szavazott Budapestre, mert más fővárosból nem kapott meghívást; megjegyzi azonban, hogy ezt a határozatot több kis állam és az egész sajtó ellenezte.

Nyolez nap alatt ezerhatszáz kilométeres körút.

— A „Gönczy Egyesület” tanulmányútja. —
(Folytatás.)

A medence úgy el volt ekkor ülve a felbugyogó szénsavtól, hogy a fürdés veszélyes lett volna. Kárpótoltuk magunkat a szép új sétányon szóló zené hallgatásával s a nagyszámú vendégsereg szemlélésével. Viszsa térve sétánkól a tiszteletünkre rendezett bankettre mentünk, melyen szintén a kedves Csia Gy. ur volt a gazda, és a melyen a mi közös uti mamánk, a kedves, örökifjú Kállay néni is mondott egy érdekes toasztot Nagy Imre kollegára, ki páratlan szép ténorhangjával s gyönyörű dalaival szerzett mindnyájunknak nagy élvezetet. A zene jó volt, és bizony tanfelügyelőnk és Kállay néni kezdeményezésére a mult éji tánc s a mai hosszú ut után is tánczra kerekedett a társaság legnagyobb része. Éjfél volt, mikor szállásainkra tértünk, kipihenni a tapasztalások és élvezetek édes fáradalmát.

De reggel már 6 órakor kocsikra ült ismét a társaság s átrándult a szomszéd Vajnafalvára, hogy a Mikes-fürdőt és az új villalepet is megtekintse.

A fürdő és telep annyira megtetszett, hogy komolyan foglalkoztak azzal a tervvel, hogy a Gönczy egyesület telket vásároljon és nyaralót építsen tagjai számára e csudagyógyhatású szép és ocsó helyen. Engem azonban Kovásznán feledek társaim: úgy vonzott a „Pokolsár”, hogy inkább lemondtam Vajnafalváról s az idő alatt, míg társaim tovakocták, én a csakugyan páratlan szénsavas forrás vizében nyertem új erőt.

Hanem aztán sietnem is kellett a vasúthoz, honnan le is késem, ha az én legkedvesebb házigazdám saját fogatán ki nem röpit oda. (Mindenki azt vitatta, hogy az ő házinépei voltak a legkedvesebbek.)

Az állomáson elbucstunk a szives kartársainktól és gazdáinktól s indultunk Kézdi-Vásárhelyre, hova 3/9-kor érkezünk meg.

A vasutnál a vásárhelyiek élükön M. Székely János megyei tantestületi és Nagy Károly járásköri elnökkel, üdvözlő beszéddel vártak s a nagyszámmal megjelent kartársak között láttuk a város több előkelőségét is. Az állomástól a számunkra kirendelt magán fogatokon bevonultunk a városba, az

utczákon sorfalat álló kíváncsi nép között. Kocsijaink a ref. templomkert bejáratánál álltak meg. A kapunál egy szeretetreméltó, kedves alak Székely János ref. lelkész fogadott bennünket s vitt egyenesen a parochia melletti szép kertbe, hol gazdagon felterített asztal várta az utasokat. Leányai, köztük Székely Melinda debreczeni tanítónő, egyesületünknek is rendes tagja, páratlan kedvességgel kínálgatták a székely husféléket, a székely turót, székely pogácsát s a többi felséges székely ételeket és italokat. A gazdag lakomat s kedélyes beszélgetést azonban hamar megzavarták a vezetők, indulást vezényelve.

Beértünk a szép nagy templomba, hol Makkai Dániel kántor énekelt orgonakísérettel mellett előbb solóban tiszta bariton hangján, aztán mindnyájunk által kísérve. Megható jelenet volt, mikor az ének elhangzása után Veres Géza lelkész, utazó társaságunk egyik lelkes tagja áthatva a székelyek szeretetétől, felsietett a szószékre és rögtönzött szép imát mondott általában a székelyekért, különösből pedig a vásárhelyiekért.

Innen a piacra mentünk s végig sétáltunk pár oda nyíló udvar-utczán, a mi igen érdekes székely nevezetesség. A minoriták templomának és algymnasiumának megtekintése után az ujonnan épített, modern berendezésű gőz és kád fürdőbe tértünk s bizony oly csábító volt a hideg medence, hogy habozás nélkül merülhetünk a kellemes vízbe.

A fürdés után az „Erzsébet” leányárvaházba mentünk át. A kis leánykák az udvaron sorakozva szívélyes üdvözléssel vártak nevelőik vezetése alatt s közülök egy, igen kedves beszéd kíséretében egy szép virágcsokrot nyújtott át tanfelügyelőnknek. Ezután Nagy Károly igazgató bemutatta az egész intézet meglepő szép berendezését, az irattárral, a különösen kiemelkedő, óriás munkát igényelő naplókezelést.

(folyt. köv.)

Hitves gyilkos férj.

— Saját tudósítónktól. —

Székelyhíd, aug. 17.

Ma reggel 8 órakor az a rémes hír zavarta fel városunk nyugalma, hogy Z. Balogh István 65 éves jómódu gazdaember, éveken át a református egyházközség volt gondnoka, — 52 éves feleségét meggyil-

kolta és aztán öngyilkossági kísérletet követett el.

Az előjáróság jelentésére Darvay Sándor vizsgálóbíró azonnal a helyszínre ment, ahol a rémes tett iszonyatát gerjesztő látványa tárult a szemlélő elé. Az asszony véreben fekvő fetrengett a ház küszöbén, nyakán a halálos sebbel és kezei összevagdálva, — a tettes férj pedig a szobában az ágyra dőlve egy mell- és nyak-sebtől vérezve.

A házaspár sok éve egyenletlenségben élt, utolsó időben pedig a férj a féltékeny-ség furijája ejtette hatalmába és a rémea tettnek indító oka erre vezethető vissza.

Reggel 8 órakor a szőlőből hazajövet szóváltás volt köztük és eközben támadta meg a dühöngő férj az asszonyt egy oltókéssel; az asszony védekezésében a kést megfogva, kezét összevagdalta és csak ezután sikerülhetett a dühöngőnek a késsel oly vágást mérni az asszony nyakán, hogy azzal a karozist teljesen átvágtá, úgy, hogy az asszony rövid idő alatt elvérzett.

A kést ezután a tettes a főokba rejtette, aztán egy másik bicskazserű kést vett elő és azzal önmagán a szive tájékán és nyakán egy-egy szurást ejtett.

Az előhívott orvos dr. Weisz Adolf az elvérzett asszonyon már csak a halált állapíthatta meg, a férjnek sebeire pedig, — melyek elég súlyosak — kötéseket alkalmazott.

Darvay vizsgálóbíró az első kihallgatás a gyilkos őrizetére a csendőrséget rendelte ki, mert az asszony családja elkeseredésében a gyilkost meglincselte volna.

Tanügy.

* Iskolai értesítés. Az ev. ref. utca-i elemi iskolákban a tankötelesek beírása f. hó 21-én szerdán reggel megkezdetik. Felhívtnak azért az érdeklétt f. cz. szülők, hogy 6 évet betöltött fiu- és leánygyermeküket, a nevezett naptól kezdve e hó végéig, a hozzájuk legközelebb eső iskolába feladni siessenek, annyival inkább, mert a köteleességek el-

A „Debreczeni Ellenör” tárczája

A cséplőgép.

Irta: Petrus Jenő.

Az ég arca mintha rizsporozva lenne — alig kékelik. S ezen a katángvirághoz hasonló színen egyetlen felhő szeplőcske sem vehető észre. A nap tüzlányérából lecsorgó sugarak parázsaként hullanak alá s megtüzesítik a fullasztó levegőt, melynek lomha nyugalma a csudában pihenő cséplőgép mozonyának forrón gomolygó füst-lehellete szaggatja meg néha. A lihegő mozony tüzes ajkai épen most vettek be egy harapást abból a szurok fényű fekete garadából, melyet két türelmesen kérődző daruzsin ökör csikorgó járma után akasztott négy kerekű vasas alkotmányról, csendes méltósággal kapargat le a szellős öltözött béres.

A hőmérő árnyékban 40 celsiusot mutat. A hőség rekkenő.

A fakóságás asztalok és kazlak lábai északi oldala árnyában delél a munkás. Egy része a közel nyújtózkodó csür hűvös alkotmányában húzódott meg, egy része benn a fecskéfszekeresszű csürben a csikos hasu jutta zsákokon heverészik. Ez utóbbi kényelmet csak

a gépész ur kegyeinek örvendő válogatott nép élvezheti. Itt alusznak az elmunkások, köztük az etetők is.

Az egyik etető különösen kegyeltje a gépésznek. Az ő étetése idején tíz zsákkal is több kerül el a választó hengerek vasfogu szája mellől, mint a más etetők munkaidéjén ugyanazon atmoszférával dolgozva. Ha ő eregeti az oldott kéréket a folyton éhes dob aczél sinei közé, sohasem döczen meg a munka, soha se esik le a szij, soha se történik semmi idővesztetés.

A többi gépek etetői ugyan azt mondják, hogy a gépész ur nem jól veszi fel a dolgot: mert ha György Andris valamelyik ócska gépen dolgozna, bizony csak az a dobja is levetné a szijat, mint a többié, — de hát a gépész ur nem enged mást az új cséplőre. Csak György Andrist, meg a feleségét: Borosát. . . Aztán meg a többi gépnek alig hogy felé is néz, míg az új gép mellett vagy kell vagy nem, mindig ott van. De hát az az új cséplő az ő sajátja, nem az uraságé. Ő tudja, hogy és mint kell elbánni vele, ő tudja, miért nézi órákig az étetést az ő gépjén, a többinek pedig lép-csöjére se hág soha. . .

A munkások nem török a fejüket rajta. De az asszonyépnek eljár a szája. De mi közük hozzá?! — Ha György Andrisné egy koronával több napszámot kap, mint más fejércseléd, az azért van, hogy versenyt étet az arával. Egy férfival kevesebb kell. Az

az asszony egy férfit pótol. . . Vannak, a kik látták, hogy György Andrisné megis ölelgeti a gépész ur! Mi közük hozzá?! Semmi! Ezt is csak Révész Julcsa mondta az irnok urnak. Révész Julcsát pedig nem egyszer-kétszer látták úgy hajnal felé az irnok ur szobája környékén. . . De hát ehez sincs semmi közük. Szegény embernek elég a maga ügye, baja. Ne törődjék a másokéval.

Révész Julcsa is ott hűsöl a fehérce-lédek közt. Rózsaszín libegőjén keresztül izzadtak lihegő mellének kerek halmoctkái. Szemben vele, a csür utca másik oldalában György Andris és felesége, Borcsa. A férj hanyatt fekszik. Lélekzete nehéz, hangos. A csürkapu deszkahasadékán beszűrődő napfény széles arany csikja fedetlen erős mellén fehér övet alkot. A csür félhomályan át rezgő féluj gerendák mentén egy eltévedt dongó légy zümmög, le-lecsapva az alvók izzadt homlokaira.

György Andrisné kissé oldalra dölve, férje árnyékától homályba rejtve, csendesen szunnyad. Fejéről leoldott sárga virágu török keszkenője hanyagul fedi duzzadt, pihegő keblét; — míg kék színű szoknyája kissé felcsuszva, nap égette formás lábszárait védtelenül kiteszi a zümmögő légy ingerlő csipkedéseinek.

Távolabb, — a csür másik végében, — sziníg tölt csikos buzazsákokból épült falaktól védetten pihen a gépész.

mulasztó szülék törvény értelmében tanköteles gyermekeiknek iskolába feladására az illető hatóság által fognak kényszerítettetni. A rendszeres tanítás iskoláinkban f. év szeptember 2-dik napján kezdetük meg, s ezt megelőzőleg augusztus 31-én reggeli 8 órakor a nagytemplomban az összes tanulók jelenlétében, iskolai évet megnyitó istentiszteletet fog tartatni. Az ismétlő iskolákban a tanítás szept. 8-án kezdetük meg. Kelt Debreczen 1895. aug. 17-én. *Némethy Lajos* ev. ref. iskolaszék elnöke.

* Az állami főreáliskolában a tanulók folytatólagos felvétele és beírása szeptember 1., 2. és 3. napjain lesz. — Ugyanazén napokon kell az osztályfőnökökél jelentkezni azoknak is, kik az igazgatóságnál már július elején beiratkoztak. A ki ezen határidőt ok nélkül elmulasztja, a beírásnál szerzett minden jogát elveszti.

Az újonnan jelentkező tanulók az atyának vagy anyának, esetleg a gyámnak, vagy ezek akadályoztatása esetén ezek helyettesének kíséretében tartoznak megjelenni.

A beírásnál minden tanuló, életkorát hiteles keresztlevéllel (anyakönyvi kivonattal), végzett tanulmányait pedig az előbbi évről kapott iskolai bizonyítvánnyal köteles igazolni s ezeken kívül az oltási vagy újraoltási bizonyítványt is a többi bizonyítványával együtt az igazgatóságnál benyújtani.

Beírási díj, melyet a felvételnél mindenkinek azonnal fizetni kell, 5 frt 25 kr. — Egész évi tandíj 24 frt. Ezt vagy félévenként 12 frtjával szeptember és február hó első felében, vagy négy részletben 6—6 forintjával szeptember, november, február és április első felében kell befizetni.

Szegénysorsu, jömagaviseletü szorgalmas tanulók tandíjmentességért folyamodhatnak.

A folyamodványokat, melyekhez vagyontalansági vagy szegénységi bizonyítvány melléklendő, az igazgatóságnál a beírás alkalmával, vagy legkésőbb szeptember 10-ig kell benyújtani.

* Felhívás a szülékhez. A debreczeni ev. ref. egyház felsőbb leányiskolájában az I. II. III. osztály a múlt iskolai évben olyan népes volt, hogy a szeptemberben kezdődő iskolai évre a II. III. és IV. osztályba

csak a kilépettek helyére vehetők fel azon t. cz. szülék és gyámokat, kik a leányaikat vagy gyámolajukat továbbra is e tanintézetben kívánják neveltetni, hogy azokat legkésőbb folyó hó 26-ig irassák be vagy ha, ebben bármi okból akadályozva volnának, múlt évi iskolai bizonyítványukat küldjék be. Minthogy egy részről a tanintézet, más részről az újonnan jelentkezők érdeke úgy kívánja, hogy szeptember 1-ig az üresen maradt helyek betöltsenek: augusztus 27-től kezdve minden megfelelő képzettséggel jelentkező növendék felvétetik tekintet nélkül arra, hol tanult a múlt iskolai évben. Az elemi iskola I—IV, és felsőbb leányiskola I. osztályába jelentkezők augusztus hó 20-tól fogva felvétetnek.

A beírás alkalmával minden új növendék köteles felmutatni keresztlevelét, keresztelési jegyét vagy származási ívét — himlő oltásról, — ha 12 éves: újra oltásról szóló igazolványt és iskolai bizonyítványát. Ugyanis a beírás alkalmával fizetendő le minden növendék után dologi kiadások czímen 5 frt. és a félévi tanítási díj, mely az elemi osztályokban 5, a felsőbb leányiskola I—IV. osztályában 10, az V—VI. osztályában 15 forint.

A beírási helye az ev. ref. felsőbb leányiskola, Kossuth utca 2566. szám. Dóczy Gedeon igazgatótanár.

Különfélék.

* Eladott menyecske. Lázó Vaszali városkolyosi lakos eladta fiatal menyecske feleségét 40 forintért örök áron Dobos Gyurka gazdának. A menyecske megvételénél jelen volt Brindás Gyurka községi bíró is, a ki a vételt nemcsak jóváhagyta, de maga elé czítván a szép menyecskét, kényszerítette, hogy kövesse Dobos Gyurkát, a ki készpénzben kifizetvén hites férjének a 40 forintokat, most már törvény szerint is úgy bánhatik vele, mint bármely más megvásárolt jószágával.

* Bálózó gyilkos. Rémes gyilkosság történt Békés Gyulán. Egy odaváló gazdag polgárnak egyetlen fia, Kukla Ferencz bálba készült, az atyja azonban nem adott neki pénzt a mulatságra. A fiú úgy segített magán, hogy szomszédnőjét, Albert Máriát meg-

ölte és kirabolta. A pénzzel azután mulatni ment; de éjnek idején még egyszer visszatért a szomszéd tanyához és felgyújtotta. Az elrabolt pénz maradványait elásta a szőlőben. Később leitta magát és részegségéből maga beszélte el a dolgot. Azonnal elfogták.

* Apró hírek. (*József főherceg*) a kolozsvári tüzoltó kongresszushoz a következő sürgönyt küldötte: „Haladjatok előre azon a dicső pályán, mely emberbaráji és hazafiai működéseket eddig a szenvedők hátlájával koszoruzta és Isten áldása követni fog minden új lépéseketben a fejlődés tetőpontjáig“ (*Kisiklott tehervonat*) Mezőberényben egy tehervonat kisiklott. Tíz kocsi fölborult, 4 tejesse összetört. A kocsikban elhelyezett árukban nagy a kár. A vonaton levő személyek közül senki sem sérült meg. — (*Hadházon*) Bodnár Antal h.-bűszörményi gazdálkodó, miatt testvére ebédet ment főzni, egy akáczfára felakasztotta magát. A tett oka ismeretlen.

NAPI HIREK.

— A felkész választás. A hatodik lelkeszi állomásra hirdetett pályázat lejárván, a beérkezett pályázati kérvényeket holnap fogja elbírálni az egyházmegyei jelölő bizottság, melybe a debreczeni egyház két tagot választ. E választás megejtése végett tegnapra presbiteri közgyűlés volt összehívva, de a tagok olyan kevés számmal jelentek meg, hogy azt nem lehetett megtartani, emiatt ma délutánra folytatólagos közgyűlést hirdetett az elnökség. A közgyűlés határozathozatalra képtelenségét az is okozta, hogy több presbiter, köztük Szinay Gyula, Kovács József, Szikszay Szabó László és dr. Legányi Gyula tegnap Sárospatakon voltak, hogy ott saját füleikkel hallják a lelkeszi állomásra pályázó Mitrovics Gyula hittanár predikálását. A felkészválasztásnál szavazásra jogosított egyháztagek száma a számvevőség által összeállított névsor szerint meghaladja a 2800-at.

De nem alszik.

Nyitott szemekkel bémul a csür két oldalán felhalmozott teli zsákokból épült hosszú utca tulsó kapujára. Az üres zsákokból rögtönzött kereveten, melyen könyökére dőlve eddig feküdt, mintha igazítani való volna. Felemelkedik, új zsák-csomagot helyez a feje alá, fekvélyére.

Aztán leheveredik és álmodni kezd.

Álmodik pedig, vére minden parányának édes zsihongása mellett azokról a parasztszóró fekete szemekről, azokról a telt piros ajkakról, napbarnította gömbölyű karokról, telt idomokról, melyek már napok óta kívántatják magukat, — melyek már napok óta üldözik, véreét forralják, — melyekkel betelni nem tud, melyeket behuny szemmel is maga előtt lát-lát folytonosan...

Érzi, hogy szereti ezt az asszonyt. Ezt a közönséges munkásnőt. Nagyon szereti. Pedig még huszonnégy esztendő volt csak, midőn elvette a feleségét. Azt a derék lányt, ki őt önfeláldozással ápolta, midőn szegény lakatos segéd korában tifusz betegen fetrengett a gyár szegényes kórójának szalmaderekáján, öntudatlan, lázas állapotában, élet halál között...

Azóta husz esztendő múlt el...

Érezte, hogy meglopta azt az asszonyt. Azt az ő hűséges feleségét, ki neki vagyont hozott, gyermekeket ajándékozott, ki őt boldoggá tette...

De mikor ezt a közönséges, napszámos

asszonyt meglátta az ő egyszerű fehérbabos kék szoknyájában, mióta a munka hevében kigombolt rózsaszín pruszlikja alól pihegő keble domboru halmaj, fehér nyaka, telt vállai, karjai, szemének parázs tekintete meg babratták, elvették esztét, — azóta ezt az asszonyt kívánja csak, kívánja, mint a szomjas az italt, mint az éhező az eledelt, kívánja hát kívánja...

Felemelkedik újra. Végig néz a csür alkonyatszínü levegőjén. Vágytól izzó tekintetét a zsák garmadán tul alvók alakjain legelteti. Ott alszik György Andris! mellette felesége!... Óh ez az asszony!...

— Még sem jön? — Tán elaludt? Pedig mondtam... pedig ígértem... Hátha az ura?

E gondolatra hűledezni érezte forrongó véreét. S számíthatni kezdte, hogy mi is lenne abból, ha György Andris észre venne valamit?!

Bizony az a György Andris képes lenne őt leütni és szenvedni érte akár egy életen át. Mi neki az?!... Már három esztendőt töltött a Borcsája miatt Munkácson. Bolondul érte. Pedig az az asszony megcsalja. Ma ő vele, holnap az irnokkal, mással. Olyan a vére. Forró, kielégíthetlen. Kívántat, kíván.

Mikor a férjét katonának bevitték még csak jegyese volt. Megesküdött Andrisnak hogy megvárja. Akkor szerette. Mikor aztán nem látta, nem volt előtte, beleszeretett Ba-

kos Pistába. Míg Andris jóformán bakkancsot sem tanult meg szabályosan befűzni, már Borecsa, Bakos Pista felesége lett.

Andris mikor haza került, dühöngött. Előbb Borecsát akarta megtojtani éjnek idején, mikor az ura a vásárra járt. De megbabonázta. Nem bántotta. A helyett neki adta magát a dorbézolásnak. Elverte a mi kis öröksége volt, mind. A kocsmában leütötte Bakos Pistát. Egyetlen ütést mért rá. Egyetlen egyet. De a szék is darabokra tört, a melylyel sújtott, de a Pista feje is két felé hasadt. Elfogták.

Borcsában ekkor újra felgerjedt a szerelem tüze. Eladogatta földesekéit, az árát elhordta az ügyvédeknek, hogy Andrist kimentse. Három esztendővel menekült Andris. Azután elvette Borecsát. Most együtt élnek napszámból. De az az ember örült ezért az asszonyért... Örült?! Az, érzi hogy ő is...

Mikor a minap az irnok, a cséplő szekéren tetején állva Borcsáról le nem vette a szemét, — Andris dühös pillantásokat vetett az irnokra. Az irnok rá mosolygott Borcsára a ki fel se nézett. De András észre vette s oda szolt a feleségéhez, midőn az egy felbontott kévét át vett az irnoktól:

— Ha az a kéve férfi volna, a mit a kétkarodba fogtál, belevágnálak abba a zugó gödörbe mint ezt kévét...

Ő, ki tanuja volt e jenetnek, érezte, hogy elsápadt.

(Vége köv.)

— **A debreczeni állami anyakönyvvezetők.** A belügyminiszter kinevezte Debreczenbe is az állami anyakönyvvezetőket, ugyanazok személyében, a kiket a közigazgatási bizottság javaslatba hozott. A miniszter intézkedése következtében ugyanezen városi tisztviselők fogják október 1-től kezdve a házaspárokat is összeadni. A kinevezésről *Perczel* Dezső belügyminiszter a következő leiratban értesítette Debreczen város közönségét:

„A debreczeni anyakönyvi kerületbe állami anyakönyvvezetőnek *Vencsey* Imre tanácsnokot, anyakönyvvezető helyettesnek *Boncsik* Lajos másodaljegyzőt és *Varga* Károly harmadaljegyzőt neveztem ki és a nevezetteket a házassági anyakönyvvezetésével és a házasság kötésnél való közreműködéssel is megbízom.

Erről a város közönségét ezennel oly kijelentéssel értesitem, hogy miután az anyakönyvvezető és az anyakönyvvezető helyettesek részére tiszteldíjak nem igényeltetnek: az anyakönyvi kivonatokért járó díjaknak a városi pénztár javára való szedésére az 1894. évi XXXIII. törvénycikk 33. §-a alapján a város közönségét ezennel feljogosítom.

Budapest 1895. évi augusztus hó 15-én.

Perczel.

A kinevezetteknek már ma sokan gratuláltak a nagy felelősséggel járó díjtalan hivatalhoz. A városi tanács legközelebb megteszi az intézkedéseket az anyakönyvvezető hivatal és a házasság kötések helyiségének kijelölése és berendezése ügyében. A mai tanácsülés is foglalkozott ezzel a kérdéssel, de érdemleges határozatot ezuttal még nem hozott. Ugy tervezik, hogy az anyakönyvvezető hivatalt a közgyűlési teremtől északra eső jegyzői szobában rendezik be, melynek megfelelő előszobája is van. E fölé fogják kifüggeszteni ezt a fölrást

Állami anyakönyvvezető hivatal.

d. e. . . .
d. u. . . .

A hivatalos órákat a közigazgatási bizottság szeptember havi ülésében fogja megállapítani. Ugyanezen szoba előtt, a folyosón függesztik ki a sodronnyal védett nagy fekete táblát, melyen a jegyesek nevei kihirdetés czáljából két hétig lesznek olvashatók. Egy másik hasonló tábla a városháza árkádjá alatt fogja tudatni a nyilvánossággal, kik veszik magukra Hymen rózsalánczait. A házasság kötések helyéül a városháza nagytermét szemelték ki. Mind a két helyiség a városháza küzeledő építése miatt csak ideiglenes. Az állandó helyiséget az állami anyakönyvvezetés és házasságkötések számára majd csak a városháza új építése után rendezhetik be.

— **Egyházmegyei közgyűlés.** A debreczeni ev. ref. egyházmegye őszi közgyűlését szeptember hó 6-án tartja Debreczenben.

— **Hajdúvármegye színei.** Eddig mindnyájan úgy tudtuk, hogy Hajdúvármegye színei: a fehér és kék. Tegnapi azonban egy társaságban ezt kétségbe vonták és Bocskai vármegyéjére színváltótatást fogtak rá. Azok, akik ezt állították a vármegyházán

lengő zászlókra hivatkoztak, melyeknek egyik színe szerintök — zöld. Végre is fogadás történt és a döntést a helybeli hivatásos és dilettáns festőkből, rajstanárokból alakított jury-re bízták, mint akiknek csalatkozhatatlanabb a szín érzékük, mint a laikusoknak. A jury nézete megoszlott, úgy hogy elvégre is szavazással döntöttek. Egy szótöbbséggel kimondották, hogy Hajdúvármegyeének megyeházán lengő zászlói fehér-zöld színek. De a többség sem vonhatja kétségbe azt az állítást, hogy ezek az ócska, kopott zászlók valamikor fehér-kék színek voltak.

A debreczeni m. kir. tanácsot földműveléskolájánál Debreczen sz. kir városnak 2 alapítványi helye üresedésbe jövén, felhívtnak azon 17 évet betöltött s legalább írni, olvasni s az alsóbb műveletekben számolni tudó, debreczeni születésű és illetőségű ifjak, kik ezen alapítványi helyek valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy kellő okmányokkal felszerelt kérvényeiket a f. 1895. év szeptember hó 20-ig a városi tanács-hoz adják be.

— **Az anyakönyvi felügyelőknek évi 600 forintban megállapított uti átalányát,** mint-hogy az már az előzetes számítások szerint is kevésnek mutatkozott s különösen is a pályázati hirdetményben is ideiglenes jellegűnek volt jelezve, a belügyminiszter, miként értesülünk, évi egyezer forintra emelte föl és egyuttal 300 forint iradai kezelési átalányt is utalványozott ki. Az anyakönyvi felügyelők kedden este Budapesten a Hungáriában találkoznak, hogy a teendők iránt értekezzenek.

— **Kossuth Ferencz Derecskén.** Derecskei levelezőnk értesít, hogy *Kossuth* Ferencz szeptember hó 29-dikére odavárikák. Fogadtatására nagy előkészületeket tesznek.

— **Polónyi beszámolója.** *Polónyi* Gézátnagyon elcsüszthették azok a tapasztalatok, amelyeket Szoboszlón a multkori párt szervezkedésen volt kénytelen szereznie. Már maga a párt-szervező gyűlés, amelyet az ő még megmaradt kevés számu kebelbarátai és elvtársai rendeztek, fiaskóval végződött s mindenegybe jó lehetett, csak arra nem, hogy az ott mosakodó és büabánószkodó Polónyinak megrendült állását a szoboszlói kerületben erősítse. Ugy látszik Polónyi és pártjának vezetői le is vonták e kudarcból a konsekoentiát, ami legelőször is abban nyilaakozik, hogy Polónyinak augusztus 25-dikére ígért beszámoló beszéde elmarad. — Hiszen úgy is eljlesztően kevés választó gyűlés ma már össze a „szeretett képviselő ur“ meghallgatására. Ezen gondolkozik már a Polónyi párt egyik elcsüggedett körteusa is: *Az is báj, ha beszél a képviselőnk, az is, ha nem beszél.*

— **Lutheránusok gyűlése.** A tiszai ág. hitv. ev. egyházkerület közgyűlésének tagjai részint ma este 7 és 8 óra közt, részint holnap reggel érkeznek Debreczenbe Budapest és Miskolcz felől. Az állomásnál a fogadó bizottság és a debreczeni ág. ev. egyház nevében *Materny* Lajos lelkész üdvözli őket. A vendégek megérkezés után szállásaikra mennek. Legnagyobb részben vendégszerető magánházaknál lesznek elhelyezve. Holnap különféle bizottságok üléseznek. A közgyűlés szerdán kezdődik. A holnapra megállapított program a következő: Reggeli 8 órakor. *Istentisztelet* *Materny* Lajos helybeli lelkész imádságával. Délelőtti 8 1/2 órakor. Egyházkerületi gyámintézeti bizottsági ülés a fiu-iskola tantermében. Délelőtti 10 órakor. *Egyházkerületi Baldácsy-bizottsági* ülés a leányiskola tantermében. Délelőtti 11 órakor. *Egyházkerületi nagy bizottsági* ülés a fiu iskola tantermében. Déli 12 órakor. *Egyházkerületi számvevőszéki* ülés a leányiskola tantermében. Déli 1 órakor. *Közös ebéd* az „Arany Bika“ szállodában. Délutáni 3 órakor. *Egyházkerületi gyámintézeti* közgyűlés a kereskedelmi akadémiá disztermében. (Ref. nagytemplom mellett.) Délutáni 3 órakor. *Egyházkerületi tanári értekezlet* a fiu iskola tantermében. Délutáni 5

órákor. *Gyámintézeti istentisztelet.* Szónoka: *Korbély* Géza krizbai lelkész. Offeratorium a gyámintézet szeretet-adománya javára.

— **Egy fiatal asszony öngyilkossági kísérlete.** Nem mindennapi jelenetnek volt tegnap délután tanuja a „Margit“ fürdő helyisége. Egy fiatal asszony öngyilkossági szándékából a kádfürdőben felmetszette bal karján az ereket. Az esetről tudósítónk a következőkben számol be. Tegnapi délután 2 órakor a „Margit“ fürdő pénztáránál megjelent egy jól öltözött fiatal kinézű nő s jegyet kért a kádfürdőbe. A fürdő elkészítése után bement kabinjába s magára zárta az ajtót. A szolgál, ki le s fel járkált a kabinok előtt, nem vett észre semmit sem; esendőség volt a kabinban, úgy, hogy még a légy zümmögését is meg lehetett hallani. Négy óra felé feltűnt, hogy a nő még nem jött ki a fürdőből s neszt sem lehetett hallani. Ez a körülmény gyanusnak tűnt fel a fürdőszemélyzet előtt s zörgetni kezdtek az ajtón. Midőn ismételt zörgetésükre sem kaptak választ, az ajtót felnyitották s borzalmas jelenetnek voltak tanui; a nő, ki két órával ezelőtt jegyet váltott a vízben volt, jobb karjával a kád lépcsőjére támaszkodott s melléből lassan, egyenletes hörgés tört elő. Bal karja a vízben csüngött s a víz pirosra volt festve. Azonnal észrevették, hogy bal karján az erek elvannak metszve s az onnan kiömlő vér festette pirosra a vizet. A gyilkos szerszám, egy életlen fanyelű konyhakés ott hevert a lépcsőn. A fürdőszemélyzete telefon utján azonnal értesítette a rendőrséget, honnan kiment *Szemetkay* rendőrbiztos egy rendőrrel. Időközben megérkezett *Pávay* Gyula p. biztos, kinek segédelmével kiemelték s vízből az eszméletlen állapotban levő nőt s a kanapéra helyezték el. *Pávay* elküldött *Szentpályi* Béni dr.-ért s míg ő megérkezett, bekötözte a nő sebeit. A vér, midőn kiemelték a kádból, már nem jött az átvágott erekből, miből azt következtették, hogy már a bemenetel után pár percczel vágta fel ereit. *Szentpályi* Béni dr. megérkezett s ujóul bekötözte a sebeit, mire a nő felébredt s felismerte *Szametkay* rendőrbiztosot, kérte, hogy ne bántsa, hagyja őt meghalni. A fiatal 22 éves nőt, kinek neve özv. *Kovács* Gyuláné sz. *Kiss* Lidia, hazaszállították anyjának kut-utczai 2924. sz. lakására. Egy levelet hagyott hátra, melyből az látszik, hogy szerelmi csalódás miatt akart megválni az élettől. Levelét azzal kezdi, hogy a *ki e földön nem leli fel boldogságát, máshol keresi azt.* Levelének további részében anyjának ír s kéri, hogy kis gyermeke mellé temettesse. A levél birtékára azt írja, hogy a sarköve csak a következő fölrást tartalmazza:

Szüll. *Kiss Lidia*
1873—1895.
aug. 18.

A fiatal nőt, ki ily korán akart leszámolni az élettől, most lakásán ápolják s orvosai remélik, daczára a nagy vérvesztességnek, hogy életben marad.

— **Kézrekerült tolvajbanda.** Fiatal gyermekekből álló tolvajbandát fedezett fel az I. ker. rendőrség. A csemeték huzamosabb idő óta üzték lopásaikat s a lopott tárgyakat eladogatták. A károsok tömegesen jelentkeznek s egyiknek ruháját, másiknak vasalóját lopják el a korán börtönre érett ifjak. Hogy nem válogattak semmiben sem mutatja az, hogy az egyik jómadár: *Nagy* Sándor édesanyjának ruháját lopta el s a ruháért kapott pénzt közösen elcukrozták. A három jómadár, a tolvajbanda tagjai: *Iványi* Sándor fodrász tanoncz, *Nagy* Sándor és *Balog* Péter most a börtönben hűsölnek s várják ügyük elintézését, mely elgha lesz jó kimenetelű rájuk nézve.

— **Részegség közben.** *Oláh* János ácssegéd és *Oláh* István kőművessegéd tegnap délután egyik péterfiai vendéglőben berúgtak s a szomszéd asztalnál ülő *Jobbágy*

Mihály ve
tojtozni
idej-korán
madók ál
bekisérték

— **Püspök-La**
asszony
szegény
a ki
senki sen
elő s mell
csaknem
szenvedés
beszélk,
bánat mi

— **El**
menyire
esetből k
megjelent
egy pár
nyek köz
s *Erdély*
bizonyitv
bizonyitg
kell a me
kásán a
akarja ki
uriembert
tagadta
Hogy m
elővigyáz
az urieml
s *másna*
kereskedő
nem vala
hogy an
közösrhá
dr. megv
totta. M
reudörtis
zatos vol
Ha ad, a
gei lette
nikum,
kis adag
másvilág

— **Beli nyil**
szabad n
nem gyal
rozták, h
Hosszas
Antal tul
Olajos
először a
az üde,
esárdához
Kisasszon
ütek a
kalaudos
esis a po
„sárga fi
különös
het, a
czigányt
Karczag
éredt te
Ment az
a kaland
ták. Az
elfogták
csendfről
Debrecze
rendőrség

— **Festőnu**
Mindéná
utezán n
zet és
megsebes
sábu a k

— **Kedü ell**
törvény
tetett el
László ü

— **Nap dele**
zett fiat

Mihály vere-utcai lakost megtámadták s tojogatni kezdték. Ha a rendőri segítség idejkorán nem érkezik, Jobbágy a megtámadók áldozata lett volna. A két résztvevőt bekísérték.

Öngyilkosság Püspök-Ladányon.

Püspök-Ladányon tegnapelőtt egy fiatal asszony öngyilkosságot követett el. A szegény asszony *Angyalosy* Károlyné, a ki felhasználva a pillanatot, mikor senki sem volt odahaza, pisztolyt vett elő s mellbe lötte magát. A szerencsétlen nő csaknem két napig kínlódott, míg a halál szenvedéseitől megváltotta. A községben azt beszélik, hogy a férje iszákossgán való bűnát miatt emelt maga ellen fegyvert.

— **Elővigyázatos rendőrfogalmazó.** Hogy mennyire jó mindig az elővigyázat, az alábbi esetből kiünik. Péntek délután 4 óra után, megjelent a II. ker. rendőrkapitányságnál egy pár év előtt kedvező anyagi körülmények között élt fiatal ember *Mandel Dezső*, s *Erdélyi* István r. fogalmazótól hatósági bizonyítványt kért mérgezésre. Erősen bizonyította, hogy neki nem öngyilkosságra kell a mérge, hanem otthon, anyjának lakásán a patkányok elszaporodtak s azokat akarja kiirtani. A rendőrfogalmazó, ki az uriembert jól ismerte, elővigyázatból megtagadta a kérelmet s elutasította. — Hogy mennyire czélszerű — volt az elővigyázat, mutatja az a körülmény, hogy az uriember valahol mégis szerzett mérget s másnap megmérgezte magát. Az illető kereskedő azonban, kitől a mérget vásárolta, nem valami erős mérget adott neki, úgy hogy annak bevétele után kocsiba ült s a közbórházba hajtattott, hol *Somogyi Zoltán* dr. megvizsgálta s hirtelen meg is gyógyította. Most már teljesen jól érzi magát s a rendőrtisztviselő örül annak, hogy elővigyázatos volt s nem adott hatósági igazolványt. Ha ad, akkor kiszámíthatatlan kellemetlenségei lettek volna, mert a strichnin és arzenikum, mit *Mandel* kért, rögtöni hatású s kis adag is elegendő lett volna, hogy a másvilágra költözzék.

— **Kalandos kisasszonyok.** Egy helybeli nyilvános házból két leánynak szombaton szabad napja volt. A szabad napnak, — ami nem gyakori náluk — megörültek s elhatározták, hogy kirándulnak valahova mulatni. Hosszas tanakodás után felfogadták *Fekete Antal* tulajdonát képező bérkocsit, melynek *Olajos Károly* a kocsisa. A kisasszonyok először a nagyerdőre hajtattak, hogy élvezzék az üde, kellemes levegőt. Az erdőről a nyulas csárdához hajtattak. Ott kezdődött a czéző. Kisasszonyok, kocsis s *Hadadi*, a cigány beütek a kocsimába s mulatni kezdtek. A kalandos kisasszonyok hozattak bort; a kocsis a potyát szívesen vette s leitta magát a „sárga földig.“ A jókedvű amazonoknak ekkor különös gondolatuk támadt. Kifizették a czehet, a részeg kocsist feltették a kocsiára, a cigányt a bakra ültették s elhajtattak *Karczagra*. O ajos *Károly* csak *Karczagon* ébredt fel s ott látta, hogy mi történt vele. Ment az előjárósághoz s jelentést tett arról a kalandról, amibe a kisasszonyok belevonáltak. Az előjáróság intézkedésére a csendőrök elfogták a cigányt s a kisasszonyokat s csendőrök szuronya mellett kísérték vissza Debreczenbe. Az ügyet különben az I. ker. rendőrség fogja elintézni.

— **Késelő festőmunkás, Pokoli Gáza** festőmunkás harcziás kedvében volt tegnap. Mindenáron vére szomjazott s a nagyváradi utcán megtámadta *Ungár Gábor* festősegézet és *Schoda* honvéd közvitétz késéve megsebesítette. A rendőrség vette pártfogásába a késelő ifjút.

— **Csöd.** *Stern Herman* helybeli fakeskedő ellen a mai napon a debreczeni kir. törvényszéknél saját kérelmére csöd rendeltetett el s tömeggondnokul *Dr. Tüdös László* ügyvéd neveztetett ki.

— **Megkerült 20 koronás arany.** Tegnap délelőtt egy vidékről városunkba érkezett fiatal ember podgyászát átadta a 2. sz.

hordárnak: *Horváth József*nek, hogy szállítsa a lakására. A hordár a parancshoz hiven elszállította a podgyászt a fiatal ur lakására s midőn a hordárt kifizette, nem vette észre, hogy egy 20 filléres helyett egy 20 koronás aranyat adott át hordárnak. A hordár nem ősmerte kapott pénz értékét mi kitűnik abból, hogy a 20 koronás aranyat eladta 20 krért a 10. számú hordárnak. A fiatal ur eszalatt kétségbe volt esve, hogy hova tűnt el a 20 koronás, míg végre észbe jutott, hogy valószerűleg a hordárnak adta oda. Futott a II. ker. rendőrséghez, hogy kerítsék elő a 20 koronás aranyát, ami sikerült is a rendőri nyomozatnak. Mikor a 2. sz. hordár megtudta, hogy milyen pénz adott ő el husz krajczárért bosszusan kiáltott fel, hogyan lehetett olyan ostoba, hogy még a most forgalomban levő pénzeket sem ősméri s 10 forintot elad 20 krért.

— **A dohánygyári munkások táncmulatsága szombaton** éjjel igen jól sikerült. A nagyerdei vígadó tágas termében alig fártak a tánczó párok, ami könnyen elhíhető, ha megmondjuk, hogy a dohánygyárba félezer jegyzél több elkelt, melyeket munkás leányok váltottak. A vidám mulatságon megjelentek *Zuna Gyula* aligazgató nejevel és nővérel kiket a gyári munkás leányok pompás virágcsokorral leptek meg, továbbá *Führer Károly*, *Hadházy Imre*, *Borsovai Benedek* gyári tiszték és *Suchán Venczel* főgépész. Az első négyesre 200 par állott fel. A mulatság Veres Tóni zenéje mellett napféltéig tartott.

— **A debreczeni polgári lövészegylet** f. hó 18-án tartott lövészetén a legtöbb mélylövessel *Fodor József* 4 koronát, a legtöbb körülövessel pedig *Fürst Ödön* 2 koronát nyertek.

— **A sertésvész.** A földmivelésügyi miniszter leiratban értesítette az összes megyei törvényhatóságokat, hogy Romániában. Szonozava kerületében a sertésorbáncz kiűtött s fovebbi intézkedésig az említett kerületből a sertéseket valamint azoknak husát Magyarországra szállítani nem szabad.

— **Lapunk legközelebbi száma, a közbeeső szent István ünnep miatt, szerdán f. hó 21-én, a rendes időben jelenik meg.**

A király születésnapja.

Aug. 18.

Lobogó-díszben találta tegnap reggel az arany sugarakkal felkelő nap Debreczen város házeorait.

I. Ferencz József apostoli királyunk tegnap érte meg hatvanötödik születésnapját. Ezt a napot a szívek rajongó szeretetével, az alattvalók tántoríthatatlan hűségével ünnepelték meg a legalkotmányosabb és legjobb király népei. Ezek és milliók keblét tölti el a hála és ragaszkodás a magyarok fölönt királyá iránt, aki szerető, gondos édes atya az ő népeinek, bölcs uralkodója az ő országának. Milliók imája szállott tegnap a királyok királyá menyebélti számlához, a mi földi királyok életéért, boldogságáért könyörögve.

Ősöktől öröklött nemes erénye a magyarnak, hogy imádásszerű tisztelettel, rajongó szeretettel gondol mindig arra a dicső férfura, kinek vállaira Magyarország kormányzásának legmagasabb és legnehezebb feladatát róttá az isteni gondviselés kinek bölcs uralkodásától István király koronája országainak boldogítása függ.

És mert I. Ferencz József uralkodó királyunk ennek a nehéz feladatnak annyi sorscsapás és annyi szenvedés daczára is bámulatos hő cseséggel felel meg, népeinek tiszta szeretete övezi gloriával felséges alakját és minden alkalommal megnyilatkozik a magyar szívnek ez a ritka, nemes hűsége, a király szent és sérthetetlen személye iránt való igaz és meleg szeretet.

Ez a hűség, ez a szeretet ünnepelte tegnap Debreczenben is a király születésnapját.

A király születésnapja ünneplésére zászlódiszt öltöttek az összes középületek melyeknek orrmái fedelein hatalmas zászlók lengettek. Számos magánház is fel volt lobogóva. Reggel 8 órakor megkondui a ref. nagytemplom Rákóczi-harangja s a városbázán gyülekezett hatóságok s hivatalok testfeleke lettek vonultak a nagytemplomba. A felvonulás, melyet díszbe öltözött városi és megyei hajduk nyitottak meg, szép látványt nyújtott. A menetet számos díszmagyar tarkította. Ott láttuk gróf. *Degenfeld József* főispánt, *Puky Gyula* kir. táblai elnököt, *Cserna Vincze* kir. főügyészt *Vértessy István* főjegyző polgármesteri helyettes, *Rásó Gyula* kir. tan. alispán, *Balogh Imre* kir. táblai bíró törvényszéki elnök helyettes, *Szigmeth* ügyvezetői felfüggyel, ügyvezető helyettes s számos más notabilitást. A nagytemplomban a kereskedő ifjak dalköre nyitotta meg az istentiszteletet a Király Himnusz eléneklésével. Majd a gyülekezeti ének után *Kiss Albert* lelkész orsz. képviselő mondott lendületes szép imát a királyért és az ezeréves magyar hazáért. Végül ismét a dalkör énekelte a szöveget. Innen a hatóságok a r. kath. templomba mentek harang zugás mellett. *Dr. Wolafka Nándor* makariai vál. püspök-plebános celebrált ott fényes segédlettel. Azután remek alkalmi beszédet mondott a nagy számú közönség előtt. A beszéd abban kulminált, hogy a király iránti szeretben minden vallásfelekezet egyesül és hogy a valóság főkritériuma a király iránti tisztelet. A róm. katolikus templomból a hatóságok egy része az ág. hitv. ev. templomba ment, ahol *Materny Lajos* lelkész imádkozott. A sz. anna-utcai izr. templomban és az aut. orth. izr. hitközség pásti köztemplomában reggel 7 órakor tartották meg a hálaadó istentiszteletet, melyeken az előjáróságok és nagy közönség jelentek meg. Amott *Krausz Vilmos* főrabbi, emitt *Rosenberg Farkas* mondottak a királyért és hazáért magyar nyelven imádságot. — A helyörség tisztjei és legénysége d. e. 9 órakor a Pavillon kaszárnya előtt tábori misét hallgattak, melynél jelen voltak *Jekelfalussy* dandárparancsnok, *Görgey*, *Brezredesek*, *Fadallah-el-Hadad* *Mihály* őrnagy. A misét *Kovács Márk* káplán tartotta, aki egyuttal hazafias szellemű beszédet is mondott. — Délben dr. *Wolafka Nándor* v. püspök plebános a Bika szállodaiban ünnepi ebédet adott, melyre számos notabilitás volt hivatalos.

Táviratok.

Leszakadt lépcsőház.

Budapest, aug. 19. (A „Debr. Ell.“ ered. táv. Ér. d. u. 4 órakor.) Nápolyban, mint onnan érkezett táviratok jelentik, a városbázán a lépcsőház, midőn telve volt választókkal, leszakadt. Több ember halálát lelte e szerencsét, enségnél.

Közeledik a kolera.

Budapest, aug. 19. (A „D. E.“ ered. táv. Ér. délután 3 órakor.) Konstantinápolyból távirják, hogy a kolera erősen közeledik. A szultán elrendelte Kisásziára a vesztégzart.

Földrengés.

Budapest aug 19. (A D. E. ered. táv. Ér. d. u. 3 óra 30 perczkor.) Belgrádban ma erős földrengés volt.

A szekrény titka.

— Elbeszélés. —

Irtta: **Porcsalmy Gyula.**

(Folytatás és vége.)

Oda künn teljes erővel tört ki a zivatar; a tenger bömbölt, az ég egyre dörgött, villámlott; az orkán végig-végig sivitott a tengerparton, a tengeren a hullámokat toronymagasságra emelve; a zápor erősen zuhogott...

Oly rémes éjszaka volt ez!... még a szerzetest is megrázkódtatták az éj borzalmai: bent a halálküzdő látása s a borzasztó emlékek ballása, kívülről pedig a dúló orkán... Mintha a természet hallatta volna itéletét...

A szerzetes leborult a halott ágya előtt s hosszan imádkozott egykori barátja lelki üdvéért, azért, ki megölte egykori kedvését s megrabolta az ő életét...

* * *

Norfolk megnyugodva a változhatlan országon, kibékült a világgal, miután ama borzalmas éjen megtudhatta a mire vágyott még ez életben: hogy miképen s ki által halt ki a szeretett leány...

Most már nem volt vágya élni, még annyi vágya sem volt az élethez, mint azelőtt; hisz már megtudta, mit ez életben tudni kívánt, mi még az élethez kötötte... Óhajtván várta a halált, mely testi s lelki kínjaitól megszabadítja...

De a halál nem jött; egyre késett.

Norfolk ott hagyta helyét, a szerzetet, hogy még a mult emlékeinek felfedezési helyétől is távol legyen.

A legelvetemültebb nép közé tette magát plébánosnak, a hol csak a vallás viaszainak élt; ebben talált ő enyhülést, ezzel bátorított másokat.

Működése fényes sikerrel járt. Hivőkkel tette a hitetleneket is, mély hite, vallásossága, kegyes élete által, vallásos ihletű viaszalásaival.

Felebbvalói sokra becsülték s kitüntetésekkel, magas papi állásokkal kínálták megde ő egyiket sem fogadta el. Minek neki egyik is? ő csak kötelességét teljesítette Isten és embertársai iránt.

Megtört testtel, kifáradt lélekkel várt a halálra, mely csak évek múlva jött el a földi létől való szabadítására.

A mult év nyarán irták az ujságok, hogy S. ország egyik falujában meghalt a plébános, ki nagyon kegyes és zárkózott életet élt. — Vagyont nem hagyott hátra, mert a mit keresett, szétosztá a szegények közt még életében. Nem is volt egyéb hagyatéka, mint egy kis szekrény, erősen lezárva, a melyet a halott mellett találtak, a halottat ágyban, a mint a megmerevedett karok körülöveve tartották a szekrényt, melyen eanyi felirat állt:

„E szekrényt sértetlenül tegyétek melém a koporsóba. Átkozott, ki egy halott végőháját nem teljesíti!”

A kíváncsi, kapzsi emberek azért megrabolták a kegyes plébános végőháját is; felbontották a szekrényt, kincset gyanítva benne.

De csalatkoztak. A kincs helyett borzadva látták, hogy a szekrényben egy gyönyörű szép női fej van, mely csaknem egészen ép volt; még s csak a balzsamozáfoltyán előállott változások voltak rajta észrevehetők.

Hogy hogyan került a plébánoshoz a levágott női fej s kié volt egykor a szép fő? ezt senki sem tudta a vidéken, még csak nem is gyanították.

Az a szép fő a — Heinrich Paula feje volt.

(Vége.)

Közgazdaság.

Szőlőművelésünk fejlesztése érdekében.

Az árjegyzékben szereplő fajokból a legkisebb megrendelhető mennyiség 100 darab gyökerező vagy sima vessző. Etnél kevesebb egy-egy fajból nem adatik el.

A kitöltött bélyegmentes megrendelési iver közvetlenül az állami Miklós-telep igazgatóságához Kecskemétre küldendők be.

A nevezett igazgatóság a megrendeléseknek szigorúan beérkezés sorrendjében leendő előjegyzésére és arra, hogy a megrendeléseket a meddig a készlet tart szigorúan beérkezés sorrendjében teljesítse, utasítva van.

Oly megrendelések, a melyek a készlet kimerülése után érkeznek be, figyelembe vehetők nem lévén, a megrendeléseknek mielőbbi benyújtása a megrendelők érdekében áll.

A megrendelők arról, hogy megrendeléseik a készlet mérvéhez képest és illetőleg a beérkezés sorrendjében mennyiben lesznek teljesíthetők, az állami Miklós-telep igazgatósága által közvetlenül fognak értesítettni.

Egy megrendelőnek, habár több fajtából is, 20.000 sima, vagy 10.000 gyökerező vesszőnél több nem szolgáltatható ki.

Nem szőlőbirtokosok vagy olyan egyének megrendeléseik, a kik a vesszőket nem kizárólag a saját birtokukon leendő elültetésre kívánják fordítani, figyelembe nem vétetnek s azon esetre, ha az a körülmény, hogy valaki a Miklós-telepről a fenti kedvezményes áron kért és kapott vesszőket nyereszkesedéssel értékesítette, csak utólag tudódni ki, a ministerium az illetőt az állami telepek vevői közül egyszersmindenkorra kizárja.

A megrendelések csak a szőlővesszőforgalom szatályozása iránt fennálló 1892. évi 70.600. számú körrendelet korlátai közt vehetők figyelembe.

Azoknak a megrendelőknél, kiknek megrendelése csak részben vagy egyáltalában nem fogantatható, a hazai szőlőbirtokosoknál rendelkezésre álló és eadásra szánt európai szőlővesszőkről és azok árairól szóló hirdetés fog megküldetni, melynek alapján a megrendelők szükségleteiket közvetlenül a termelőktől is beszerezhetik.

A szőlővesszők ára ép úgy, mint a vasuti szállítási költségek utánvétel útján fognak a vevőktől beszerezettni.

(Folyt. köv.)

Budapesti árú-tőzsde.

Gyenes és Balog gabona-bizományi üzlet (Nádor u. 6. sz.) tudósítása a „Debeczeni Ellenőr” részére Budapest, aug. 17.

Napi jelentés.

Gabona-üzlet. Buzát ma jól kínáltak, a vételkedv jó volt, s az irányzat tartott maradt, elkeit 30,000 mm. változatlan napi áron.

Eladások:

Tiszavidéki új 500—82^{mm} mm. 6.60 frt. 500—81 mm. 6.55 frt. 100—82^{mm} mm. 6.52^{1/2} frt. 200—81^{mm} mm. 6.55 frt. 1000—81^{mm} mm. 6.60 frt. 100—81^{mm} mm. 6.49 frt. 100—81 mm. 6.42^{1/2} frt. 500—81 mm. 6.45 frt. 200—81^{mm} mm. 6.40 frt. 200—81 mm. 6.42^{1/2} frt. 200—81 mm 6.52^{1/2} frt. 200—81 mm. 6.55.

3 havi időre

Határidő-üzlet. Amerikából jelzett valamivel lanyhább árfolyamokra, nálunk lanyhassággal indult az üzlet buzában, s tekintettel a gyenge üzletmenetre úgy zárult is. Tengeri szintén lanyhán indult s tektettel a csekély vásárlási kedvre zárlatig még jobban ellanyhult. Zab és rozs szintén lanyhábbak. Zárlat 1 óra:

	frt
B u z a szept.-októ-berre 1895	6.33—6.34
„ márcz.-ápr.-ra 1895.	6.78—6.80
R o z s szeptem.-okt.-re 1895	5.41—5.42
Tengeri jul.-aug.-ra 1895	5.60—5.62
„ máj.-juniusra 1895	4.52—4.53
Z a b őszre 1895	5.60—5.62
Repcze aug.-szept. 1895	9.20—9.25

Zárlat 4 óra:

	frt
B u z a szept.-okt. 1895	6.33—6.34
„ márcz.-ápr.-ra 1895.	6.78—6.79
R o z s szept.-okt.-re 1895	5.38—5.40
Tengeri jul.-aug.-ra 1895	5.62—5.64
„ máj.-juniusra 1895	4.50—4.51
Z a b őszre 1895	5.60—5.61
Repcze aug.-szeptre 1895	9.25—9.25

Időjárás borult.

Érték-tőzsde.

(A debreczeni „közgazdasági bank részvény-társaság” közlése 1895. aug. 19-én.)

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4 %	—	123.—	123.50
vasuti beruházási köt. 4 1/2 %	—	124.50	125.50
„ koronajárdék 4 %	—	99.90	100.40
„ regále vált. kötvény 4 1/2 %	—	100.25	101.75
Onztrák aranyjárdék 4 %	—	123.25	123.75
Egységes állam kötvény 4 1/2 %	—	100.75	101.25
Tisza-szegedi 4 %-os nyeresémsors. 145.	—	—	146.—

Virág Borscsa, a patikus kisasszony.

Vigjáték, III jelenetben.

Irtta:

Grósz Nagy Ferencz.

Személyek:

Kelemen Mihály gyógyártulajdonos.
Segédje: Sápadt Imre.

Gyakornoka: Magrassy Sándor.

őzv. Virágné leánya Borscsa, a patikus kisasszony.

II. jelenet.

Főnök: Egy éve már, mióta Borscsa kisasszony nálam van, mondhatom igen ügyes s minden tekintetben használható, de ügyességében s tevékenységében igen sokat megzavarják, úgy hogy napról-napra nagyobb-nagyobb rendtelenséget veszek észre patikámban.

Segédemet, valamint gyakornokomat mintha kicsérélték volna, no de erélyesebb fogok lenni ezután, a társalgásuknak véget vetek s szigorúan munkájok elvégzésére szorítom őket.

Hisz valahányszor a patikába jövök, a triumviratus együtt van, — a segédem napról-napra jobban kiöltözve, bajusza körömfeketére festve, gyakornokom pedig valóságos gigerli, szebbnél-szebb rózsák nyílnak kabátja gomblyukába.

Oh ez nem lehet másért, mint Borscsáért, no de nem is csoda, ha annyi szem néz rá, hisz a természet minden szépségét pazaron ruházta rá, — hisz mióta nálam van, sokkalta forgalmasabb gyógytáram, a segéd lelkész ur is minduntalan fogport vásárol, s itt felejtí magát több ideig, a falu pennája a hivatalos óráját rendszeren nálam tölti, a csinos táviratist pedig rokonságot akar le származtatni Borscsával; a nyalka szomszéd bóttos nem elégszik meg azzal, hogy egész nap nálam tolakodik — hanem esténkiut nachtmuzikot is rendez.

A fiatal doktor, ki rendszeren arról panaszkodik, hogy nagy kiterjedésű praksisa van, távol egyik páciens a másiktól, ott üti fel pihenő tanyáját, még a körte fejü bíró uram is, akihez igen ritkán volt szerencsém, nap-nap után költségek veri magát egy cognac erejéig, — és még tudná a manó kik nem tolakodna nálam.

Oh ti szerencsétlen emberek, mily ostobául csapjátok a szelet, hisz leányomnak tekintem Borscsát, kit gondosan nevel szerető anyám (kívülről Borscsa szava hallatszik mire belép Borscsa.)

Már mindenütt bekerestem főnök urat, jó hogy már megtaláltam.

Főnök: Mi baj?

Borscsa: Nekem semmi, de Sándor, meg a segéd ur, borzasztó, hogy mennyire csivakodnak.

Én végeztem reám bizott munkámat, Sándor is oda jött hozzám, minek egy cseppet sem örültem, mert ezáltal csak fellettem tartva munkámban.

Főnök: (dühösen) Hát mit csinált Sándor?

Borscsa: Semmit sem, inkább elpanaszolta, hogy szívében a szerelem ütött tanyát, szerelmes lett, szeretni tud örülésig.

(Folyt. köv.)

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t.
Felölös szerkesztő: **Eötvös K. Lajos.**

Helyettes szerkesztő: **Katona Imre.**

Budape
Lincz
Trieszt

6456. á.
1895.

Árv

A néh
hagyatéká
hektoliter
séges és
dóknak k
vános ár
kir. város
arról ven
tetnek, ho
tartozó p
árvaszéki
szeptembe
órájakor f
Debre

Árlej

Nádud
40 méter
ton alapra
nyakkal, v

A hid
30 kr.-bar
Az ép
tember hó
udvar köz
felhivatna
hogy aján
vagy ezt
előjárásá
mellett te

A be
let közgy
határozata
fogadott

A ter
tetelek a
hetők.

Nádu
Pap S
főjeg

Árv

Hár
által Ebr
a Marga
de át ne
bó 17 v
1895. év
a többi
vasuti ál
tus 23-á
mellett

Árv

Hár
által Ebr
a Marga
de át ne
bó 17 v
1895. év
a többi
vasuti ál
tus 23-á
mellett

Árv

Hár
által Ebr
a Marga
de át ne
bó 17 v
1895. év
a többi
vasuti ál
tus 23-á
mellett

A kis lutri húzásai.

	Aug. 17-én.				
Budapest	4	33	48	17	44
Lincz	74	52	48	59	65
Trieszt	42	63	25	58	83

6456. áü.
1895.

Árverési hirdetés.

A néh. Nagy Péter asztalos mester hagyatékához leltározott mintegy 178 hektoliter különféle évi termésű közönséges és bakar boroknak s üres hordóknak készpénz fizetés mellett nyilvános árverésen eladása Debreczen sz. kir. város árvaszéke által elrendeltetvén, arról venni szándékozók azzal értesítetnek, hogy Nagy Péter hagyatékához tartozó pincze helyiségben alólirott árvaszéki kiküldött által f. 1895. év szeptember hó 9-ik napjának d. e. 9 órájakor fog megtartatni.

Debreczen, 1895. augusztus 14.

A város árvaszékétől.

Árlejtési hirdetmény.

Nádudvar község a Kösély folyón egy 10 méter nyílású hidat akar építtetni, beton alapra, terméskőfal, hídfők és szárnyakkal, vas felszerkezettel.

A hid előállításának költségei 2516 frt 30 kr.-ban lettek megállapítva.

Az építés biztosítására a f. évi szeptember hó 1-ső napján d. e. 11 órakor Nádudvar község házánál árlejtés fog tartatni; felhivatnak azért a vállalkozni kívánók hogy ajánlataikat a kitűzött határidőben vagy ezt megelőzőleg írásban a község előjáróságához 10% bántpénz csatolása mellett tegyék meg.

A beadott ajánlatok a képviselő testület közgyűlése elé terjesztetnek, s annak határozata alapján lesz a szerződés az elfogadott vállalkozóval megkötendő.

A terv, költségvetés és részletes feltételek a közjegyző irodájában megtekinthetők.

Nádudvaron 1895. aug. 17.

Pap Sándor főjegyző. **Nagy Albert** főbíró.

Árverési hirdetmény.

Hartstein Péter debreczeni birtokos által Ebrlich Dávid, Kreil Eduárd és illetve a Marga Helena gőzmalom részére eladott, de át nem vett 21 vagy 22 vagon búzából 17 vagon a kabaivasut állomásnál f. 1895. év augusztus 23-án d. e. 10 órakor, a többi 4-5 vagon pedig a h-szoboszlói vasuti állomásnál ugyancsak 1895. augusztus 23-án d. u. 3 órakor készpénz fizetés mellett nyilvános árverésen el fog adatni.

Tóth Béla

gyógyszertára
DEBRECZENBEN.

Van szerencsém értesíteni a t. közönséget, hogy

SÓSBORSZESZ

készítményemet, mely saját felügyeletem alatt készül, a forgalomnak átadtam.

Sósborszeszemnek vegytisztasága és gyógyhatása felől teljes biztosítékot nyujtok, és mindazon betegségeknel, a hol a sósborszesz szükséges, a saját készítményemet ajánlom.

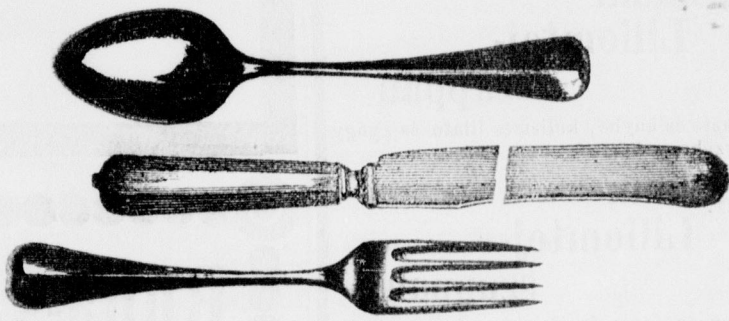
Tisztelettel
Tóth Béla
gyógyszerész.

Raktárak Debreczenben:

Csanak József	Kún József	Raics Gyula
Ganovszky Lajos	Leidenfrost Ármin	Rickl J. Zelmos
Gerébi Fülöp	Lusztig Károly	Szabó Zsigmond
Király János	Parti Ferencz	Tóth Sándor és
Kovács Mihály		Varga Lajos uraknál,

valamint gyógytáramban.

Egy nagy üveg 90 kr., kis üveg 45 kr.

a tavaszi és nyári idényre

legmegbízhatóbb első rendű gyárakból: szabadalmazott jégsekreányek, önműködő fagylaltgépeket

legjobb minőségű szódavíz készülékeket, tükrözött kerti golyókat, sodrony borítókat és szabadalmazott

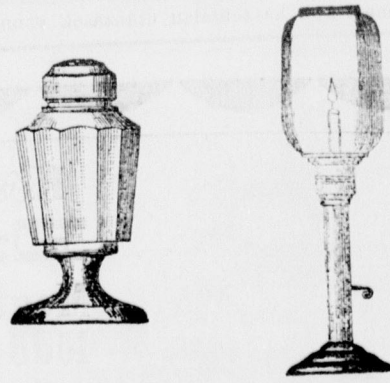
LEGUJABB BEFŐZŐ ÜVEGEKET

a legnagyobb választékban és legjutányosabb árak mellett ajánl

KASZANYITZKY ENDRE

üveg, porcellán, lámpa, háztartási konyhaeszközök és díszárúk nagykereskedése

DEBRECZEN, Főpiacz 1900.

Deák

uri háznál ellátásra
felvétetik.

Makkoítatási hirdetmény.

Szatmár vármegyében az Avas új-falusi határban könnyen hozzáférhető helyen, a Rén bővizű patak mentén elterülő 1510 holdas (á 1200 □ öl) bükkös erdő ez idei termése kiadatik.

Megkeresések a helyszíni megtekintés és föltételek végett Juhász Ferencz erdész Avas új-falusi lakos megbízotthoz, vagy Fogarasi Nándor tulajdonoshoz Szatmár intézendők.

Bergmann Liliumtej- szappan

teljesen tiszta, nem éles és minden mellékanyag nélkül az arczbőrnek nem ártalmas.

Bergmann Liliumtej- szappan

különösen tiszta és enyhe, kellemes illatu és gyógy hatású az érzékeny bőrre.

Bergmann Liliumtej- szappan

nélkülözhetlen az arcz és kéz bőr friss, tiszta fehér és finoman megtarthatására.

Bergmann Liliumtej- szappan

a legkiválóbb illatszeres pipere-szappan a jelen korban és egy pipereasztalon sem szabad hiányozni.

Bergmann Liliumtej- szappan

ez a valódi a két bányász védjeggyel, 40 kr. darabja és kapható:

Rothschnek V. Emil és Faller Gyula
uraknál Debreczenben,

valamint a legtöbb gyógyszerárakban.

A védjegyre tessék vigyázni „2 Bányász”,
mert sok haszontalan utánzások vannak.

Tisztelt vevőim becses figyelmébe ajánlom igen jutányos árban:

Kitünő magyarádi és érmelléki asztali boraimat

literes palaczkokban; továbbá legjobb nevű termelőktől

Cabinet, Bakar, Furmint és Riesling fehér csemege
borokat.

Bordói, Porcsin és Baraczkai vörös borokat.

Valamint

Dr. Szabó Gyula-féle
valódi tokajai asszu és
Tagányi István-féle
ménesi asszu boraimat.

Fenti borok valódiságáért tejes szava-
tosságot vállalok.

Ezenkívül ajánlom főraktárait Pommery és
G. H. Mumm legjobb híri francia, — valamint Törley
„Talisman” és Hubert-féle Gentry-Club magyar pezsgő-
boraimból.

Tisztelettel

Csanak József.

Ruha-szövetek és diszítések,

PIQUET, SATIN, TOILE
és egyéb mosó kelemék,

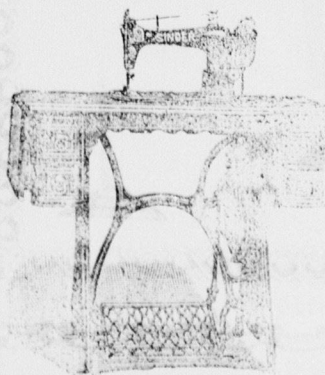
NAPERNYÖK,

NŐI és GYERMEK-KÖTÉNYEK

nagy választékban

Gyenes Lajos

női divatüzletében.

Készséggel és ingyen adatik oktatás a divatos mühimzésben
Eredeti Singer Varrógépen.
Megtekintés végett mindig állanak gyönyörű minták az érdeklődő hölgyek rendelkezésére.

The Singer Manufacturing Co. részvénytársaság
(Ezelőtt Neidlinger G.)

Debreczen piacutca.